

Характерна отличителна черта на кардарашките е отношението им към чистотата, в основата на което е вярата в пречистващата сила на водата. Те например перат дрехите на семейството в два различни легена - “чистият” се ползва само за кърпи за лице, ръце и домакински съдове, а всички останали дрехи се перат в друг леген. Младата булка не трябва да шета в къщи, докато не си измие ръцете и лицето, хляб не се меси и не се пипа с неизмити ръце. Спазвайки строги хигиенни норми, кардарашите се отнасят с високомерие към останалите цигани, като считат, че те са много по-долу в това отношение. За нечистота имат два термина - “меламо” - физическата нечистота и “мехраме” - душевната нечистота (Иванова, Кръстев 2006: 190).

Циганската/ ромската жена трябва да се грижи и за децата си. Ако те са мърляви, гладни, болни, това е сигурен знак, че тя не изпълнява семейните си задължения. Небрежността спрямо децата е една от най-отрицателните характеристики, които може да има една ромска жена.

*Циганката пристъпва боса...
Луната над главата си понесла!
Пристъпва грациозна, напета!
Русалка горска.
Пристъпва сред вълни, вълни,
милион шевици, глезени плискат...*

Сали Ибрахим

Колоритната външност на циганките/ ромките винаги привлича вниманието на околните. За телесната визия на младите циганки/ ромки обикновено се дават позитивни, с един специфичен, предимно сексуален привкус оценки, а за старите – негативни. По-мургави или по-светли, чудни красавици, стройни, изящни, с големи пламтящи очи, с красиви ориенталски черти или хроми старици, те не са единен расово-биологичен тип. „От тази единствена по рода си раса от хора, обитаваща всяка европейска страна, и тук има същите смугли лица и странен език” (Английски пътписи 1987: 361 – анонимен, 1794 г.).

„Голяма част от тях оцветяват ръцете и краката си в червено с къна и